

КОПІЯ

28

Номер провадження 2/754/392 /19

Справа №754/10 /19

РІШЕННЯ
Іменем України

11 березня 2019 року м. Київ

Суддя Деснянського районного суду міста Києва Бабко В.В., розглянувши у спрощеному провадженні цивільну справу за позовом Тетяни Йосипівни до Олега Васильовича про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням та зняття її з реєстраційного обліку, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач Т.Й. звернулася з позовом до суду про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням та захист права власності.

Ухвалою Деснянського районного суму м. Києва від 09.01.2019 відкрито провадження у справі, призначено справу до розгляду у порядку спрощеного позовного провадження з викликом сторін, визначено відповідачу п'ятнадцятиденний строк з дня вручення даної ухвали для подання відзиву на позовну заяву.

Відповідачем у встановлений законом строк до суду не подано заяви із запереченням проти розгляду справи в порядку спрощеного позовного провадження та не подано відзиву на позовну заяву.

Позивач обґрунтовує свої вимоги тим, що позивач зареєстрована та проживає у квартирі №177 за адресою: м. Київ, вул. Братиславська. Дана квартира №177 перебуває у приватній власності позивача, що підтверджується свідоцтвом про право на спадщину за законом від 03.06.2015 та договором купівлі-продажу квартири. Разом з тим, у квартирі № 177 за адресою: м. Київ, вул. Братиславська, також є зареєстрованим відповідач, який є повнолітнім сином позивача. Факт родинних відносин підтверджується Свідоцтвом про народження Серія УП-БК №429 . З 2010 року по теперішній час відповідач не проживає у квартирі №177 за адресою: м. Київ, вул. Братиславська. Про теперішнє місце проживання відповідача позивачу невідомо, оскільки між собою сторони не підтримують контакт, відповідач на зв'язок не виходить. Відповідач квартирою не цікавиться, проте позивачу доводиться нести додаткові витрати по утриманню житла по кількості зареєстрованих. Позивачу син допомоги та участі в утриманні вищевказаної квартири не виявляє. У зв'язку з викладеним вище позивач просить суд визнати Олега Васильовича таким, що втратив право користування житловим приміщенням за адресою: місто Київ, вул. Братиславська, кв. 177.

Відповідно до ст. 263 ЦПК України, судові рішення повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до форм матеріального права із дотриманням норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами які були досліджені в судовому засіданні.

Згідно зі статтями 12, 13 ЦПК України, цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін, при цьому суд розглядає цивільні справи не інакше як в

межах заявлених вимог і на підставі наданих учасниками справи доказів.

Відповідно до ст. 81 ЦПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків встановлених ст. 82 цього Кодексу, тобто тягар доказування лежить на сторонах цивільно-правового спору.

Згідно зі статтями 76-79 ЦПК України, доказуванню підлягають обставини (факти), які мають значення для ухвалення рішення у справі і щодо яких у учасників справи, виникає спір.

Доказування по цивільній справі, як і судові рішення не може ґрунтуватися на припущеннях.

Дослідивши повно та всебічно обставини справи в їх сукупності, оцінивши зібрані по справі докази, виходячи зі свого внутрішнього переконання, суд дійшов висновку, що позов підлягає задоволенню з таких підстав.

Судом встановлені такі факти та відповідні їм правовідносини.

Олег Васильович, 08.08.1990 року народження є сином Тетяни Йосипівни, що підтверджується свідоцтвом про народження серії УП-БК №429.

Відповідно до договору купівлі – продажу від 23 травня 2000 року Алла Василівна продала, а Олена Михайлівна та Тетяна Йосипівна купили в рівних долях квартиру № 177, що знаходиться по вулиці Братиславській, в місті Києві, договір посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Назарчук Н.В., за реєстровим № 4277, зареєстрованого в Київському міському бюро технічної інвентаризації 14 червня 2000 року та записаного у реєстрову книгу № д.9-43, за реєстровим № 451/32944.

Відповідно до свідоцтва про право на спадщину за законом від 03 червня 2015 року Тетяна Йосипівна успадкувала майно Олени Михайлівни, яка померла 07 квітня 2013 року, а саме 1/2 частину квартири № 177 у будинку № по вулиці Братиславській у м. Києві, посвідчене державним нотаріусом П'ятнадцятої київської державної нотаріальної контори Мазур О.Ю., зареєстровано в реєстрі № 11-78.

Судом встановлено, що в квартирі 177 по вулиці Братиславська, в м. Києві зареєстровані: Тетяна Йосипівна та Олег Васильович.

Відповідач О.В. за адресою реєстрації не проживає з 2010 року, що підтверджується актами від 03.11.2017, 21.05.2018, 18.12.2018 складеними мешканцями будинку який знаходиться по вулиці Братиславська в місті Києві та підписані головою правління ЖБК «Восход».

Так дійсно, згідно ч.1 ст. 319 ЦК України, власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд.

Відповідно до ст. 321 ч. 1 ЦК України, право власності є непорушним. Ніхто не може бути протиправно позбавлений цього права чи обмежений у його здійсненні.

Згідно до ст. 391 ЦК України, власник майна має право вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження своїм майном. Усунення перешкод власник може вимагати навіть тоді, коли ці перешкоди не пов'язані з позбавленням його володінням майном.

Вищенаведені норми цивільного законодавства України дають підстави для висновку про те, що у разі будь-яких обмежень у здійсненні права користування та розпорядження своїм майном власник має право вимагати усунення відповідних перешкод, у тому числі шляхом звернення по суду за захистом свого майнового права.

Разом з ним, згідно ст. 150 ЖК України, громадяни, які мають у приватній власності будинок (частину будинку), квартиру, користуються ним (нею) для особистого проживання і проживання членів їх сімей і мають право розпоряджатися цією власністю на свій розсуд: продавати, дарувати, заповідати, здавати в оренду, обмінювати, закладати, укладати інші не заборонені законом угоди.

Відповідно до статті 156 ЖК України члени сім'ї власника жилого будинку (квартири), які проживають разом з ним у будинку (квартирі), що йому належить,

користуються жилим приміщенням нарівні з власником будинку (квартири), якщо при їх вселенні не було іншої угоди про порядок користування цим приміщенням. До членів сім'ї власника будинку (квартири) належать особи, зазначені в частині другій статті 64 цього Кодексу. Припинення сімейних відносин з власником будинку (квартири) не позбавляє їх права користування займаним приміщенням. У разі відсутності угоди між власником будинку (квартири) і колишнім членом його сім'ї про безоплатне користування жилим приміщенням до цих відносин застосовуються правила, встановлені статтею 162 цього Кодексу.

Відповідно до статті 405 ЦК України члени сім'ї власника житла, що проживають разом з ним, мають право на користування цим житлом відповідно до закону. Житлове приміщення, яке вони мають право займати, визначається його власником. Член сім'ї власника житла втрачає право на користування цим житлом у разі відсутності члена сім'ї без поважних причин понад один рік, якщо інше не встановлено домовленістю між ним і власником житла або законом.

Аналіз вищезазначених правових норм дає підстави для висновку про те, що право членів сім'ї власника будинку (квартири) на користування цим жилим приміщенням може виникати та існувати лише у осіб, які постійно проживають разом з власником будинку, ведуть з ним спільне господарство або при їх вселенні була інша угода про порядок користування цим приміщенням. У разі відсутності члена сім'ї без поважних причин понад один рік він втрачає право на користування цим будинком. Такі ж вимоги стосуються і колишніх членів сім'ї власника житла.

За зм'стом ч. 1 ст. 16 ЦК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Вищезазначені норми цивільного законодавства України дають підстави для висновку про те, що у разі будь-яких обмежень у здійсненні права користування та розпорядження своїм майном власник має право вимагати усунення відповідних перешкод, у тому числі шляхом звернення до суду за захистом свого майнового права.

У статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, до якої Україна приєдналася 17 липня 1997 року відповідно до Закону від 17 липня 1997 року № 475/97-ВР «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів №2, № 4, №7 та № 11 до Конвенції» закріплено принцип непорушності права приватної власності, який означає право особи на безперешкодне користування своїм майном та закріплює право власника володіти, користуватися та розпоряджатися належним йому майном, на власний розсуд вчиняти щодо свого майна будь-які угоди, відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб.

Відповідач порушує право власності позивача, позбавляє можливості розпорядитися своїм майном на власний розсуд, тобто позивач обмежений у здійсненні свого права власності. Факт реєстрації в квартирі відповідача завдає додаткових матеріальних витрат на оплату комунальних послуг, що завдає позивачу матеріальної шкоди.

Аналізуючи зібрані докази з їх сукупності, суд вважає, що позовні вимоги позивача про визнання Олега Васильовича, таким, що втратив право користування жилим приміщенням є обгрунтованими і підлягають задоволенню.

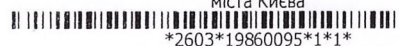
На підставі ст. 141 ЦПК України, стягненню з відповідача на користь позивача підлягають понесені судові витрати в розмірі 704,80грн.

Керуючись Конституцією України, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, статтями 16, 319, 321, 391 ЦК України, статтями 2, 4, 12, 76-81, 89, 133, 141, 259, 263-265 ЦПК України, суд

УХВАЛИВ:

Позов Олега Васильовича про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням та зняття її з реєстраційного обліку – задовольнити.

Деснянський районний суд
міста Києва

Визнати Олега Васильовича, таким, що втратив право користування 311
жилим приміщенням за адресою: м. Київ, вулиця Братиславська, кв.177.

Стягнути з Олега Васильовича на користь Тетяни Йосипівни
судові витрати в розмірі 704,80 грн.

Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня його проголошення до Київського апеляційного суду через Деснянський районний суд міста Києва.

Якщо в судовому засіданні було проголошено лише вступну та резолютивну частину судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту рішення.

Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом тридцяти днів з дня отримання копії повного рішення суду.

Позивач: Васько Тетяна Йосипівна, 26.11.1967 року народження, місце реєстрації за адресою: м. Київ, вулиця Братиславська, 36, кв. 177, ІПН: 2480105428.

Відповідач: Мекенцов Олег Васильович, 08.08.1990 року народження, місце реєстрації за адресою: м. Київ, вулиця Братиславська, 36, кв. 177.

Повний текст рішення складено 11 березня 2019 року

Суддя

В.В.Бабко

РІШЕННЯ СУДУ НЕ
ОСКАРЖУВАЛОСЬ ТА
НАБРАЛО ЗАКОННОЇ
СИЛИ 11.04.2019р.

В.В.Бабко
11.04.2019р.